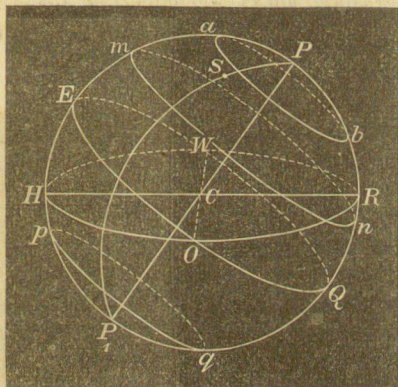

положението на свѣтилата относительно горизонтъ и меридианъ неприкоснато ся измѣнява; отъ това съ высочинатъ и съ азимутъ може да ся опредѣли положението на звѣздѣтъ само за някой даденъ моментъ отъ времето; освѣнъ това сяко място врѣхъ земѣтъ си има свой горизонтъ и свой меридианъ, слѣдователно высочината и азимутъ на някое свѣтило ще бѣдѣтъ различни не само въ различно врѣме нъ и за различнытъ мѣста на наблюденията; отъ това, за да можемъ по лесно да сравняваме резултаты на наблюденията, кои сж направлены въ различни мѣста на земѣтъ повърхность, треба да знаемъ да опредѣляме положението на свѣтилата относительно такыва кржгове, които да бѣдѣтъ общи за сичкытъ наблюдатели. Единъ отъ такывати кржгове е *екваторътъ* EQ (чѣрт. 10), *свр. голѣмъ кржгъ*, *перпендикуларенъ къмъ осьтъ на свѣтътъ* PP_1 ; той дѣли небесната сфера на двѣ равны часты: единъ отъ тяхъ, въ която ся намира сѣверный полюсъ, наричаея *сѣверно полушаріе*; другата — *южно*.

Чѣрт. 10.

Плоскостъта на екваторътъ ся пресача съ плоскостътъ на горизонтътъ по линиѣтъ OW , точката O на таж линиѣ ся нарича *точка на истокъ*, W *точка на западъ*; тѣзи точки отстоятъ на 90° отъ точкытъ на сѣверъ и югъ. Тѣж като небесный сводъ ся върти около осьта на свѣтътъ, то сичкытъ свѣтила описвѣтъ кржгове, които сж перпендикулярны къмъ осьтъ на свѣтътъ и отъ това сж паралелны на екваторътъ; такыва кржгове ab , mn , pq ся наричѣтъ *паралели*.

Сяка площъ, която преминува презъ осьтъ на свѣтътъ PP_1 , ще бѣде перпендикулярна къмъ площътъ на екваторътъ и ще пресѣче сферата по голѣмый кржгъ, който ся